

ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งควรสังกัดพรรคการเมืองหรือไม่

นายแดนชัย ไชวิเศษ นิติกรชำนาญการ
กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑ สำนักวิชาการ

การบังคับให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสังกัดพรรคการเมือง มีขึ้นเป็นครั้งแรกในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๗ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพให้รัฐบาลในการบริหารงานและการบริหารงานภายในพรรคการเมืองให้เป็นระบบ แต่การกำหนดดังกล่าวกลับส่งผลกระทบต่อการเมืองของประเทศอย่างเห็นได้ชัด จนเกิดรัฐบาลเสียงข้างมากพรรคการเมืองเดียว ซึ่งอันที่จริงการที่รัฐบาลมีเสถียรภาพย่อมเป็นผลดีต่อประเทศที่สามารถขับเคลื่อนนโยบายได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ แต่เมื่อข้อกำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สังกัดพรรคการเมือง ประกอบกับข้อกำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพ้นสมาชิกภาพเมื่อไม่ได้เป็นสมาชิกพรรคการเมืองใด ไม่ว่าจะด้วยการลาออกหรือถูกขับออก และประกอบกับการที่พรรคการเมืองของไทยขาดการบริหารงานอย่างเป็นประชาธิปไตย ทำให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขาดอิสระ ไม่สามารถตัดสินใจใด ๆ ได้เอง ด้วยความเกรงว่าจะถูกขับออกจากพรรคการเมือง หรือเกรงว่าจะไม่ได้รับคัดเลือกเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งครั้งต่อ ๆ ไป ทำให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องจำยอมปฏิบัติตามมติของพรรคการเมือง ซึ่งส่วนมากเป็นความต้องการของหัวหน้าพรรคการเมืองหรือคนกลุ่มหนึ่งในพรรคการเมือง จนในที่สุดความเป็น “ผู้แทนประชาชน” ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหายไป กลายเป็น “ผู้แทนของพรรคการเมือง” (คณิศร ชัยเชษฐ, ๒๕๕๑)

สำหรับในเรื่องการสังกัดพรรคของประเทศที่มีหลักอิสระของผู้แทนปวงชน ได้แก่ ประเทศฝรั่งเศส เยอรมัน เดนมาร์ก สเปน และเกาหลีใต้ ล้วนแต่ไม่บังคับให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องสังกัดพรรคการเมือง ส่วนประเทศเสรีประชาธิปไตยอื่น ๆ เช่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ แคนาดา ออสเตรเลีย เนเธอร์แลนด์ ออสเตรเลีย สวิสเซอร์แลนด์ ญี่ปุ่น เป็นต้น ถึงแม้จะมีได้วางหลักอิสระอาณัติของผู้แทนปวงชนเอาไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่ประเทศเหล่านี้ไม่มีประเทศใด บังคับให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องสังกัดพรรคการเมือง (ปริญญา เทวานฤมิตรกุล, ๒๕๕๐, น. ๑๒)

บทบัญญัติรัฐธรรมนูญเรื่องการบังคับสังกัดพรรคและการพ้นสมาชิกภาพสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อลาออกหรือถูกขับออกจากพรรค

รัฐธรรมนูญ	การบังคับสังกัดพรรค	การพ้นสมาชิกภาพสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อลาออกจากพรรค	การพ้นสมาชิกภาพสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อถูกขับออกจากพรรค
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม พุทธศักราช ๒๔๗๕ – รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๑	-	-	-
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๗	มาตรา ๑๑๗ บุคคลผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้	มาตรา ๑๒๔ สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทน	มาตรา ๑๒๔ สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทน

รัฐธรรมนูญ	การบังคับ สังกัดพรรค	การพ้นสมาชิกภาพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อลาออกจากพรรค	การพ้นสมาชิกภาพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อถูกขับออกจากพรรค
	<p>เป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง</p> <p>ฯลฯ ฯลฯ</p> <p>(๓) เป็นสมาชิกพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งแต่พรรคเดียว</p> <p>ฯลฯ ฯลฯ</p>	<p>ราษฎรสิ้นสุดลง เมื่อ</p> <p>ฯลฯ ฯลฯ</p> <p>(๗) ลาออกจากการเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองหรือพรรคการเมืองที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นเป็นสมาชิกยุบเลิก</p> <p>ฯลฯ ฯลฯ</p>	<p>ราษฎรสิ้นสุดลง เมื่อ</p> <p>ฯลฯ ฯลฯ</p> <p>(๘) ขาดจากการเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยุบเลิกพรรคการเมืองที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นเป็นสมาชิก หรือพรรคการเมืองมีมติให้พ้นจากการเป็นสมาชิกและไม่อาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่ง หรือพรรคการเมืองมีมติแล้วแต่กรณี ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าขาดจากสมาชิกภาพนับแต่วันถัดจากวันที่ครบกำหนดหกสิบวันนั้น</p> <p>ฯลฯ ฯลฯ</p>
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๑	<p>มาตรา ๙๔ บุคคลผู้มีความสมบัติดังต่อไปนี้เป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง</p> <p>ฯลฯ ฯลฯ</p> <p>(๓) เป็นสมาชิกพรรคการเมืองที่ส่งสมาชิกเข้าสมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๙๕ หรือพรรคการเมืองตามมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๑๐๓ สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงเมื่อ</p> <p>ฯลฯ ฯลฯ</p> <p>(๗) ลาออกจากพรรคการเมืองที่ตนเป็นสมาชิกหรือพรรคการเมืองที่ตนเป็นสมาชิกมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหาร</p>	<p>มาตรา ๑๐๓ สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงเมื่อ</p> <p>ฯลฯ ฯลฯ</p> <p>(๗) ลาออกจากพรรคการเมืองที่ตนเป็นสมาชิกหรือพรรคการเมืองที่ตนเป็นสมาชิกมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหาร</p>

รัฐธรรมนูญ	การบังคับ สังกัดพรรค	การพ้นสมาชิกภาพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อลาออกจากพรรค	การพ้นสมาชิกภาพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อถูกขับออกจากพรรค
	พรรคการเมืองใดพรรค การเมืองหนึ่งแต่พรรค เดียว ฯลฯ ฯลฯ	ของพรรคการเมืองและ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ สังกัดพรรคการเมืองนั้น ให้พ้นจากการเป็นสมาชิก ของพรรคการเมืองที่ตน เป็นสมาชิก ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าขาดจากสมาชิก ภาพนับแต่วันที่ลาออก หรือพรรคการเมืองมีมติ ฯลฯ ฯลฯ	ของพรรคการเมืองและ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ สังกัดพรรคการเมืองนั้น ให้พ้นจากการเป็นสมาชิก ของพรรคการเมืองที่ตน เป็นสมาชิก ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าขาดจากสมาชิก ภาพนับแต่วันที่ลาออก หรือพรรคการเมืองมีมติ ฯลฯ ฯลฯ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔	มาตรา ๑๐๕ บุคคล ผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ เป็นผู้มีสิทธิสมัคร รับเลือกตั้ง ฯลฯ ฯลฯ (๓) เป็นสมาชิกพรรค การเมืองที่ส่งสมาชิก เข้าสมัครรับเลือกตั้ง ตามมาตรา ๑๐๖ หรือ พรรคการเมืองตาม มาตรา ๑๑๕ พรรคสอง พรรคการเมืองใดพรรค การเมืองหนึ่งแต่เพียง พรรคเดียว และ ฯลฯ ฯลฯ	มาตรา ๑๑๔ สมาชิกภาพ ของสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรสิ้นสุดลง เมื่อ ฯลฯ ฯลฯ (๗) ลาออกจากพรรค การเมืองที่ตนเป็นสมาชิก หรือพรรคการเมืองที่ตน เป็นสมาชิกมีมติให้พ้นจาก การเป็นสมาชิกของพรรค การเมืองที่ตนเป็นสมาชิก ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าขาด จากสมาชิกภาพนับแต่ วันที่ลาออกหรือพรรค การเมืองมีมติ ฯลฯ ฯลฯ	มาตรา ๑๑๔ สมาชิกภาพ ของสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรสิ้นสุดลง เมื่อ ฯลฯ ฯลฯ (๗) ลาออกจากพรรค การเมืองที่ตนเป็นสมาชิก หรือพรรคการเมืองที่ตน เป็นสมาชิกมีมติให้พ้นจาก การเป็นสมาชิกของพรรค การเมืองที่ตนเป็นสมาชิก ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่า ขาดจากสมาชิกภาพนับแต่ วันที่ลาออกหรือพรรค การเมืองมีมติ ฯลฯ ฯลฯ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐	มาตรา ๑๐๗ บุคคล ผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ เป็นผู้มีสิทธิสมัคร รับเลือกตั้งเป็นสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร ฯลฯ ฯลฯ	มาตรา ๑๑๘ สมาชิกภาพ ของสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรสิ้นสุดลง เมื่อ ฯลฯ ฯลฯ (๘) ลาออกจากพรรค การเมืองที่ตนเป็นสมาชิก	มาตรา ๑๑๘ สมาชิกภาพ ของสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรสิ้นสุดลง เมื่อ ฯลฯ ฯลฯ (๘) ลาออกจากพรรค การเมืองที่ตนเป็นสมาชิก

รัฐธรรมนูญ	การบังคับ สังกัดพรรค	การพ้นสมาชิกภาพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อลาออกจากพรรค	การพ้นสมาชิกภาพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อถูกขับออกจากพรรค
	<p>(๔) เป็นสมาชิกพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งแต่เพียงพรรคเดียวนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้งเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน</p> <p>ฯลฯ ฯลฯ</p>	<p>หรือพรรคการเมืองที่ตนเป็นสมาชิกมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารของพรรคการเมืองและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคการเมืองนั้นให้พ้นจากการเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองที่ตนเป็นสมาชิก ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าสิ้นสุดสมาชิกภาพนับแต่วันที่ลาออกหรือพรรคการเมืองมีมติ เว้นแต่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พรรคการเมืองมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีได้มีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิก</p>	<p>หรือพรรคการเมืองที่ตนเป็นสมาชิกมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารของพรรคการเมืองและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคการเมืองนั้นให้พ้นจากการเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองที่ตนเป็นสมาชิก ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าสิ้นสุดสมาชิกภาพนับแต่วันที่ลาออกหรือพรรคการเมืองมีมติ เว้นแต่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พรรคการเมืองมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีได้มีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิก</p>

รัฐธรรมนูญ	การบังคับ สังกัดพรรค	การพ้นสมาชิกภาพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อลาออกจากพรรค	การพ้นสมาชิกภาพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อถูกขับออกจากพรรค
		<p>วินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย</p> <p>ฯลฯ ฯลฯ</p>	<p>วินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย</p> <p>ฯลฯ ฯลฯ</p>

หมายเหตุ: รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๑ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ บัญญัติเพิ่มเติมลงไปอีกว่ากรณีเลือกตั้งซ่อมผู้สมัครต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมืองที่มีสมาชิกพรรคการเมืองอยู่แล้วจากการเลือกตั้งทั่วไป

ด้วยเหตุที่พรรคการเมืองเป็นผู้คัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งเป็นการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งในเบื้องต้นว่าผู้ใดจะเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งที่จะมีสิทธิลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเมื่อพรรคการเมืองได้มีการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งแล้ว ผู้นั้นจึงจะเป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคการเมืองที่ตนเป็นสมาชิก ซึ่งทำให้เห็นได้ว่าการที่จะเป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคการเมืองใดต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมืองนั้นก่อน ซึ่งถือว่าเป็นการตัดสิทธิทางการเมืองในการเป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง

การคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองในบางครั้งอาจจะไม่ได้ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เป็นบุคคลที่ลงพื้นที่ช่วยเหลือประชาชนมาโดยตลอด และเป็นที่รู้จักของประชาชนในเขตเลือกตั้งนั้นเป็นอย่างดีอาจจะเป็นด้วยเหตุดังนี้

๑. การคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองมีการแย่งชิงกันระหว่างผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้น ทำให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ไม่มีอิทธิพลหรือขาดทุนทรัพย์ ไม่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้น

๒. การคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองที่ตนสังกัด ได้มีข้อตกลงกับพรรคการเมืองอื่นมิให้
เลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้ลงพื้นที่ช่วยเหลือประชาชนมาโดยตลอด และเป็นที่ยูจกของประชาชนในเขตเลือกตั้งนั้น
เพื่อเปิดทางให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองอื่นที่ไม่ได้ลงพื้นที่ช่วยเหลือประชาชนมาโดยตลอดและเป็นที่ยูจก
ของประชาชนในเขตเลือกตั้งนั้นให้ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ดังนั้น ในทรรศนะของผู้เรียบเรียงจึงมีความเห็นว่า ควรให้มีผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
๒ รูปแบบ คือ

๑. ผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องสังกัดพรรคการเมืองภายในระยะเวลาที่รัฐธรรมนูญกำหนด เป็นผู้สมัคร
รับเลือกตั้งในนามของพรรคการเมือง

๒. ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ไม่เป็นผู้สมัครในนามของพรรคการเมืองจะสังกัดพรรคการเมืองหรือไม่ก็ตามเป็น
ผู้สมัครรับเลือกตั้งอิสระ กล่าวคือไม่ได้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคการเมืองใด แม้ในขณะที่เป็นผู้สมัคร
รับเลือกตั้งจะเป็นสมาชิกพรรคการเมืองใดก็ตาม เพื่อให้มีสิทธิเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้นได้ เพื่อให้ได้
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ลงพื้นที่มาโดยตลอดและเป็นที่ยูจกที่ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งจะลงพื้นที่ช่วยเหลือประชาชน
และพัฒนาในเขตเลือกตั้งของตน ตลอดจนเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่จะสมัครเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งได้อย่างมี
ความเป็นอิสระและเสรีภาพด้วย

การกำหนดวันสมัครรับเลือกตั้ง

การกำหนดวันสมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งควรกำหนดวันสำหรับผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของ
พรรคการเมืองก่อนกำหนดวันสมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งอิสระ เพื่อให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง
อิสระมีระยะเวลาสมัครรับเลือกตั้ง หากพรรคการเมืองไม่ได้ให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง จะได้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง
ในเขตเลือกตั้งนั้นได้

ข้อดีและข้อเสียของการไม่สังกัดพรรคการเมือง

ข้อดี	ข้อเสีย
<p>๑. เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนที่สนใจทาง การเมืองได้สมัครรับเลือกตั้ง</p> <p>๒. เพื่อให้บุคคลที่สนใจที่จะสมัครรับเลือกตั้งได้ โดยไม่ต้องสมัครในนามของพรรคการเมือง</p> <p>๓. ทำให้ประชาชนได้เลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ ลงพื้นที่ช่วยเหลือประชาชนมาโดยตลอดและเป็น ที่ยูจกของประชาชนในเขตเลือกตั้งนั้น</p> <p>๔. เพื่อให้พรรคการเมืองได้ตระหนักถึงการ ตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้ง</p> <p>๕. ทำให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่รับเลือกตั้งเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสำนึกอยู่ตลอดเวลาว่าต้อง ลงพื้นที่ดูแลประชาชนให้สม่ำเสมอ</p>	<p>๑. หากมีผู้สมัครอิสระได้รับเลือกตั้งเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนมากอาจส่งผลต่อ เสถียรภาพการบริหารราชการของฝ่ายรัฐบาล</p> <p>๒. หากมีผู้สมัครอิสระได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรจำนวนมากอาจมีการรวมกลุ่มกัน เพื่อต่อรองตำแหน่งรัฐมนตรี</p> <p>๓. อาจเกิดปัญหาการซื้อเสียงการลงมติในประเด็น ที่สำคัญ</p> <p>๔. ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภา อาจทำให้จำนวนผู้เข้าร่วมประชุมไม่ครบองค์ประชุม ได้ เนื่องจากขาดกลไกในการควบคุมสมาชิก</p>

บรรณานุกรม

คณิงนิจ แซ่เฮง.(๒๕๕๑). **ปัญหาการบังคับให้ ส.ส. สังกัดพรรคการเมือง**. สืบค้น ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ จาก
<http://digi.library.tu.ac.th/thesis/la/0801/03ABSTRACT.pdf>

ปริญญา เทวานฤมิตรกุล. (๒๕๕๐). **การแก้จุดอ่อนของรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ ที่ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจเหนือ
ผู้แทนปวงชนโดยใช้พรรคการเมือง**. บทความวิจัยนำเสนอในการประชุมนิติศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ ๖
เรื่อง “ทิศทางของรัฐธรรมนูญฉบับใหม่”. สืบค้น ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ จาก
<http://law.tu.ac.th/files/outline/2540.pdf>